

Toespraak door Bernadette vd Ven namens de Nederlandse vrienden uit Mwanza bij de uitvaart van Zr Anna Brigitta de Koning op 21 februari 2024 in de kapel van het Wereldhuis te Boxtel

“Ik weet niet wat ik moet zeggen, maar mijn hart is gebroken. Sister Anna is bij me geweest vanaf mijn geboorte en is altijd een moeder voor mij geweest. Maar daar is nu een eind aan gekomen”.

“Ooh, ik heb iemand verloren die heel belangrijk voor mij was. Ik voel een grote pijn in mijn hart; ik ben er stil van en kan het niet uitleggen”.

“Ze is er niet meer”, was het enige wat Ali kon zeggen terwijl hij huilde.

Dit zijn slechts drie reacties van mensen die heel dicht bij Anna Brigitta stonden en voor wie ze veel betekende. Ja, Mwanza huilt. Mwanza was haar leven, en ze was als witte zuster, die in haar oude landcruiser rond reed, een begrip. De politie agenten kenden haar omdat ze bij haar op school hadden gezeten. De mama's langs de weg kenden haar omdat ze door haar werden geholpen. Namens de mensen die vaak in Mwanza zijn geweest en gedurende vele jaren met Anna Brigitta hebben samen gewerkt wil ik graag een paar dingen met u delen die ze heeft nagelaten in het Afrika wat ze zo lief had.

-De meisjes en vrouwen kregen veel aandacht en werden geholpen wanneer ze in de problemen zaten of om iets te leren waarmee ze een kleine boterham konden verdienen.

-Twee schooltjes werden opgezet om kleine kinderen relatief goed onderwijs te geven.

-Aan het melaatsenkamp werd extra voeding en kleding gegeven die Anna Brigitta via donaties had ontvangen. Iedere week reed ze met een volle landcruiser met meel, zeep, verband, olie en soms zelfs matrassen op het dak naar het kamp in Bukumbi.

-Ze heeft een waterproject opgezet in Bukumbi om het melaatsenkamp en de nabijgelegen dorpjes van schoon water te voorzien. Het project was een groot succes en is nu overgenomen door de Tanzaniaanse overheid. Het draait nog steeds.

-Veel kinderen uit het kamp hebben, dankzij haar hulp, scholing gehad en vaak ook een vervolg studie kunnen volgen. Vaak moest ze al haar overredingskracht gebruiken om de kinderen op goede scholen te krijgen. Ze kunnen nu als volwaardige burgers deelnemen aan de maatschappij.

-Ondanks het feit dat ze er niet voor was opgeleid heeft ze jarenlang les gegeven aan een huishoud school. Veel vrouwen hebben veel aan haar te danken.

-Op de catechisten school regelde ze naai- en kooklessen en slaagde er ieder jaar in om naaimachines uit Nederland te regelen die ze aan de vrouwen gaf om een mager inkomen te verdienen.

-Ze kende veel Witte Paters en Capri Point was altijd een welkome plek voor de reizende paters om even te rusten. De Witte Zusters logeerden ook regelmatig op Capri Point en hielden er ook retraites.

-Capri Point was ook een soort thuis voor al die bezoekers en vrijwilligers die naar Mwanza kwamen; Anna Brigitta en haar kok Ali hadden altijd een maaltijd klaar staan.

-Ze kende alle bisschoppen en veel priesters persoonlijk en wist vaak dingen gedaan te krijgen die voor onmogelijk werden gehouden. Ja ze kon koppig zijn, maar haar volharding was nodig om dingen voor elkaar te krijgen.

-Iedere zondag kwamen er vrijwilligers bij haar op de koffie en ze stond ze dan met raad en daad bij en was een bron van informatie. Ze deelde haar ervaringen en getuigde van een geweldig geheugen en scherpe geest.

Mwanza betekende veel voor Anna Brigitta en Anna Brigitta betekende veel voor Mwanza.